

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. A.**, bytom D. č. 87, K., proti odporcovi **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny**, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, pracovisko Košice, Zádielska č. 2, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t O.s.p. takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným Okresnému súdu Košice I dňa 27.10.2006 a následne postúpeným tunajšiemu súdu sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o jej odvolaní zo dňa 29.6.2004, ktoré podala proti posudku o určení miery jej funkčnej poruchy na 60% Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice. č. 11729-04-2003 zo dňa 18.5.2004. Vo svojom odvolaní navrhovateľka žiadala zvýšiť mieru funkčnej poruchy na 80%. O jej odvolaní však odporca nevydal rozhodnutie, ale zaujal len stanovisko k posudku. Navrhovateľka vo svojom návrhu ešte uviedla, že nie je vzdelaná v oblasti práva ani zdravotníctva a o tom, ako by mala postupovať sa dozvedela len náhodne v októbri 2006.

Odporca vo vyjadrení k podanému návrhu vyjadril nesúhlas s tvrdením navrhovateľky, že bol v konaní nečinný. Uviedol, že pred rozhodnutím o odvolaní navrhovateľky podanom proti prvostupňovým rozhodnutiam vo veci nepriznania peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie a o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia, vyžiadal od referátu posudkových činností stanovisko k prvostupňovému posudku o miere funkčnej poruchy navrhovateľky. Na jeho podklade potom odporca spomínané prvostupňové rozhodnutia potvrdil. Odporca ďalej uviedol, že o miere funkčnej poruchy správny orgán nevydáva rozhodnutie, ale výsledkom prejednávania zdravotného postihnutia je vydanie posudku (resp. stanoviska) z úrovne referátu posudkových činností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b) O.s.p.) preskúmal administratívny spis odporcu a dospel k záveru, že podaný návrh nie je dôvodný.

Ako vyplýva z predloženého spisu, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice ako prvostupňový správny orgán rozhodol o nepriznaní peňažných príspevkov na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie a na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Podkladom pre tieto rozhodnutia bol posudok z 18.5.2004, podľa ktorého sa navrhovateľka považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím a v ktorom bola stanovená miera jej funkčnej poruchy 60%. Proti uvedeným rozhodnutiam podala navrhovateľka odvolanie, pričom žiadala prehodnotiť vydaný posudok a priznať mieru funkčnej poruchy vo výške 80% s následným priznaním vhodných kompenzácií v oblasti zvýšených výdavkov na stravovanie a bývanie. V odvolacom konaní si odporca vyžiadala stanovisko k prvostupňovému posudku o miere funkčnej poruchy a na jeho základe potvrdil rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice o nepriznaní peňažných príspevkov na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie a na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Rozhodnutia odporcu boli navrhovateľke doručené dňa 22.3.2005.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Navrhovateľka nesúhlasí s postupom odporcu v odvolacom konaní, pričom namieta, že jej odvolanie proti prvostupňovému posudku o miere funkčnej poruchy mal odporca vybaviť vydaním rozhodnutia a nie len zaujatím „stanoviska“.

Postup a rozhodovanie odporcu v konaní vo veciach poskytovania peňažného príspevku na kompenzáciu upravuje zákon č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci. Z jeho ustanovení vyplýva, že na účely rozhodovania o peňažnom príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov sa posudzuje miera funkčnej poruchy občana podľa druhu zdravotného postihnutia. O miere funkčnej poruchy vydáva správny orgán posudok, ktorý slúži len ako podklad rozhodnutia o konkrétnych právach, ktorých sa občan podľa citovaného zákona domáha, avšak samotný posudok nemá povahu takéhoto rozhodnutia.

Prvostupňový správny orgán rozhodol o nároku navrhovateľky na poskytnutie peňažných príspevkov na kompenzáciu zvýšených výdavkov tak, že tieto peňažné príspevky navrhovateľke nepriznal. Proti týmto rozhodnutiam podala navrhovateľka odvolanie, pričom napadla aj posudok o miere funkčnej poruchy, slúžiaci ako podklad týchto rozhodnutí. O odvolaní navrhovateľky rozhodol odporca tak, že napadnuté rozhodnutia potvrdil. O samotnom posudku však odporca nevydal samostatné rozhodnutie, vyžiadal si k nemu len stanovisko referátu posudkových činností, ktoré použil ako podklad pri svojom rozhodovaní.

Z dikcie ustanovení zákona o sociálnej pomoci je zrejmé, že posudok o miere funkčnej poruchy nie je rozhodnutím, ale slúži ako podklad pre rozhodovanie správneho orgánu o nárokoch vyplývajúcich z cit. zákona, je teda písomnosťou vyhotovenou konajúcim správnym orgánom.

Z Čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý štátny orgán môže konať a rozhodovať len v rozsahu právomoci danej mu ústavou a zákonom. Orgán štátu nemôže teda rozhodovať nad rámec rozsahu daného zákonom.

Ak preto zákon č. 195/1998 Z.z. nedal odporcovi ako správne orgánu právomoc **vydávať rozhodnutia** o posúdení miery funkčnej poruchy účastníkov konania (t.j. posudky so všeobecne záväznými účinkami), ale len posúdenie pre potreby konania podľa tohto zákona, nemohol rozhodnúť o námietkach navrhovateľky tak, ako vyžadovala. Navrhovateľka mala právo namietať posúdenie miery jej funkčnej poruchy v konaní o preskúmanie rozhodnutí vydaných vo veci samej, teda rozhodnutí o príspevkoch, v ktorých vychádzali správne orgány z tohto posudku.

Z uvedeného preto vyplýva, že odporca nebol v konaní nečinný, keď nerozhodol o odvolaní navrhovateľky proti posudku o miere funkčnej poruchy rozhodnutím, ale zaujal k jeho obsahu len stanovisko slúžiace ako podklad pre rozhodnutie o nároku navrhovateľky na peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov.

Vzhľadom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný, a preto ho podľa § 250t ods. 4 O.s.p. zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že neúspešnej navrhovateľke nepriznal právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. apríla 2008

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková